

stwierdzenia marnotrawstwa spowodowanego niewłaściwym przechowaniem materiałów,

- 4) określa termin do wykonania wniosków, który w sprawach pilnych może być natychmiastowy,
- 5) niezależnie od wniosków postawionych doraźnie w toku kontroli sporządzają protokół z przebiegu inspekcji według wzorów ustalonych przez Dyrektora P. U. R.

2. Protokół z czynności inspektor P.U.R. sporządza w 4 jednobrzmiących egzemplarzach, z których po jednym otrzymują:

- 1) kierownictwo jednostki kontrolowanej,
- 2) władza bezpośrednio nadrzędna jednostki kontrolowanej,
- 3) Centrala P.U.R.,
- 4) właściwa terenowo ekspozytura P.U.R.

3. Wnioski inspektorów P.U.R. są dla jednostki kontrolowanej wiążące i podlegają wykonaniu w określonym przez inspektorów terminie.

4. Wnioski inspektora P.U.R. i protokół z inspekcji podpisuje kierownictwo jednostki kontrolowanej, które może wnieść swoje uwagi. Odmowa niezwłocznego wykonania wniosku inspektora powinna być przez kierownictwo zakładu szczegółowo umotywowana przy podpisaniu protokołu lub wniosku.

§ 5. Dyrektor P.U.R. przedstawia Przewodniczącemu P.K.P.G. lub władzy zwierzchniej jednostki kontrolowanej te sprawy, w których zdaniem P.U.R. odmowa wykonania wniosków inspektora nastąpiła bez dostatecznego uzasadnienia.

§ 6. 1. Jednostki kontrolowane oraz ich władze zawiadamiają P.U.R. o zarządzeniach wydanych w celu wykonania wniosków inspektora oraz o wykonaniu tych zarządzeń.

2. Inspektorzy P.U.R. uprawnieni są do sprawdzenia, czy wnioski zostały wykonane, i zawiadamiają o tym Centralę P.U.R. Dyrektor P.U.R. może skierować sprawy, w których nie wykonano wniosków inspektorów, do Przewodniczącego PKPG lub do władzy zwierzchniej jednostki kontrolowanej z wnioskiem o pociągnięcie winnych zaniedbania do odpowiedzialności służbowej. W przypadkach rażącego niedbalstwa lub szkodnictwa gospodarczego Dyrektor P.U.R. zawiadamia władze powołane do ścigania przestępstw.

§ 7. Ministrowie wydadzą podległym jednostkom zarządzenia, które umożliwią inspektorom P.U.R. badanie całokształtu gospodarki materiałowej.

Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego: w z. E. Szyr

685

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 11 czerwca 1951 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie ujawnienia, upłynnienia i zapobiegania tworzeniu się zbędnych-i nadmiernych remanentów materiałów zaopatrzeniowych w urzędach, instytucjach i przedsiębiorstwach państwowych.

Na podstawie § 3 pkt 1 lit. e) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 kwietnia 1949 r. w sprawie zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. R. P. z 1949 r. Nr 26, poz. 190 i z 1950 r. Nr 22, poz. 183) zarządza się, co następuje:

§ 1. W § 10 zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 2 maja 1951 r. w sprawie ujawnienia, upłynnienia i zapobiegania tworzeniu się zbędnych i nadmiernych remanentów materiałów zaopatrzeniowych w urzędach, instytucjach i przedsiębiorstwach państwowych (Monitor Polski Nr A-46, poz. 602) dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. W odniesieniu do zbędnych i nadmiernych remanentów metali żelaznych pozostają w mocy prze-

pisy instrukcji Nr 5 Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Departament Bilansów Towarowych Artykułów Przemysłowych) z dnia 16 grudnia 1949 r. w sprawie upłynnienia surowców i półfabrykatów metali żelaznych i szlachetnych oraz instrukcji Nr 5a Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Departament Bilansów Towarowych Artykułów Przemysłowych) z dnia 16 stycznia 1950 r. w sprawie upłynnienia wyrobów gotowych lub półgotowych metali żelaznych i szlachetnych — do czasu ukazania się odrębnych przepisów“.

§ 2. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego: w z. E. Szyr

686

ZARZĄDZENIE MINISTRA HANDLU WEWNĘTRZNEGO

z dnia 21 kwietnia 1951 r.

w sprawie ustalenia warunków prowadzenia stołówek akademickich.

W związku z §§ 10 i 11 uchwały Prezydium Rządu z dnia 8 listopada 1950 r. w sprawie usprawnienia gospodarki społecznej w dziedzinie żywienia zbiorowego (Monitor Polski Nr A-123, poz. 1527) zarządza się, co następuje:

§ 1. Organizacjami powołanymi do prowadzenia stołówek akademickich są Powszechne Spółdzielnie Spożywców, działające w miejscowości, na terenie której znajduje się wyższa uczelnia (osiedle akademickie, zakład naukowy).

§ 2. 1. Powszechna Spółdzielnia Spożywców (zwana dalej PSS) działająca na terenie miejscowości,

w której znajduje się wyższa uczelnia (osiedle akademickie, zakład naukowy), przejmuje:

- a) prawo bezpłatnego użytkowania nieruchomości lub lokalu, w którym znajduje się stołówka akademicka oraz
- b) nieodpłatnie ruchomości, będące w posiadaniu stołówki akademickiej,
- c) zapasy żywności i towarów,
- d) od dnia faktycznego przejścia — prawa i obowiązki wyższej uczelni lub administracji domów akademickich, wynikające z umów o pracę zawartych z personelem stołówki.